TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.

Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela. K. E. Heikkinen

Phone: Office 365, Editorial Dep't 832

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Hardingin hallituksen pulma

Yhdysvaltain hallituksella tulee olemaan lähinnä seuraavan kahden ja puolen vuoden kuluessa menoja 17,000,000,000 dollaria. Miten ne kootaan? Sitä ei tiedä vielä kukaan. Ja on ryhmä miehiä, jotka olisivat tavattoman mielissään, jos tietäisivät. Nämä miehet ovat Harding ja hänen ministerinsä — puhumattakaan muista lukematomista johtomiehistä ja "maan parhaista".

Republikaanit ovat luvanneet meille — Yhdysvaltain kansalle — että he tulevat varmasti aiheuttaman kaksi seikkaa, palauttamaan hyvinvoinnin ja vähentämään veroja. Vaikka tosihan on, että kun he puhuvat "kansasta", niin eivät he tarkota samaa kuin me tuolla sanalla tarkotamme, joten varminta on ettemme sisällytä itseämme tuohon lupaukseen lainkaan.

Nykyään ei vielä ole ehditty edes ajatellakaan hyvinvoinnin palauttamista, sillä suunnitelmat hallituksen tulojen takaamisesta ovat vieneet kaiken ajan hyvin tarkkaan. Mutta kiire olisi tuolla ensinmainitullakin seikalla, sillä on jo alkanut näkyä ennustuksia siitäkin, että jolleivät asiat korjaannu hyvin pian, niin joutuu koko maa sellaisen paniikin valtaan, jommoista mailma ei ole ennen nähnyt. Ne, jotka tällaisia puhuvat, viittaavat esimerkiksi Yhdysvaltain maanviljelijäin tilanteeseen, joka vuorostaan vaikuttaa ylöspäin yhteiskunnan jako-asteikossa, ensin pankkeihin ja niiden kautta kaikkiin teollisuuksiin, jotka eivät ole välittömässä yhteydessä suurpääoman kanssa. Niinkuin tiedetään, hävisivät Yhdysvaltain maanviljelijät viime syksynä tuotteittensa markkinahintain alenemisen kautta noin kuusi biljoonaa dollaria, joka summa käy vieläkin suuremmaksi sen kautta, että suuri osa tämän maan maanviljelijöistä ei ole vieläkään onnistunut myymään viime vuoden satoa. Esimerkiksi etelävaltioiden puuvillaviljelyksillä on laajoja alueita, joilla viime vuoden puuvillasato on vielä nytkin korjaamatta pellolla — sitä ei ole kannattanut korjata. Vehnäsadosta on viimeisten raporttien mukaan maanviljelijäin käsissä vielä 30 prosenttia. Suuri joukko muitakin maanviljelystuotteita on vielä myymättä.

Nämä maanviljelijät ovat nyt järjestöjensä kautta alkaneet hätyyttää uutta hallitusta ja vaatineet avustusta. Vastaukseksi on heille esitetty, että uuden hallituksen säästämispolitiikka estää maanviljelijöitä avustamasta suoranaisesti, mutta suuri apu on luvattu pian. Heti kongressin kokoonnuttua tullaan sille esitämään tullitariffi, jossa etutilalla tulevat olemaan maanviljelystuotteet. Ja sehän auttaakin koko paljon. Ajatelkaamme esimerkiksi miestä, joka viime kesänä intoutui korkein kustannuksin isänmaallisena velvollisuutena viljelemään maissia niin paljon kuin suinkin pystyi. Sen kasvattamiseen ja korjaamiseen tarvittiin rahaa, jota maanviljelijällä tavallisesti ei ole, mutta pankeistahan sitä saa farmari, kun on jotakin kasvamassa. Ovat, näet, isänmaallisia pankitkin. Syksy tuli ja sato korjattiin, mutta maissin ostajia ei ollut, paitsi hinnoilla sellaisilla, ettei olis voinut maksaa edes velkaa pankkiin. Pankkivelka uusittiin. Ja on tietysti uusittu sen jälkeenkin, pankkiiri vastenmielisesti ja farmari mielellään. Nyt tämä maanviljelijä on luonnollisesti aivan haltioissaan ilosta, kun kuulee että hallitus avustaa hänet pulasta — asettamalla jolloinkin tuontitullin maissille, jota ei merkitsevää määrää ole koskaan Yhdysvaltoihin tuotu! Ja tulos on, että yksi hyvä republikaaninen farmari on menyt pilalle, tullut tyytymättömäksi.

Tuontitulleilla ei aiota ainoastaan avustaa maanviljelijöitä ja teollisuuksia, vaan niistä lasketaan tulevan osan hallituksen menoihin tarvittavasta rahamäärästä. On laskettu, että tulleja voidaan asettaa niin korkeita, että niillä saadaan 300,000,000 dollaria vuodessa. Mutta tässä laskelmassa on muuan vika — se on teoreettinen ennakkolasku, joka ei pidä paikkaansa, sillä tuontitullit aina vähentävät tuotujen tavaroiden määrää, joten tullitulotkin vähenevät samassa suhteessa.

Verotuksella saadaan nykyisin noin 4,000,000,000 dollaria vuodessa. Vaikka republikaanit ovatkin luvanneet vähentää veroja, niin eivät he koskaan ole tarkottaneet että tätä verotussummaa tullaan vähentämään, he vain yksinkertaisesti tulevat muuttamaan verotuksen muotoa. Ja tämä on saattanut heille paljon päänvaivaa, ja tulee saattamaan vieläkin, sillä tarkotus on siirtää suurin osa verotuksesta suoranaisesti työväenluokalle, mutta tämän pitäisi tapahtua niin, etteivät verotettavat lainkaan huomaa, että heitä verotetaan.

N. k. liikanaisten voittojen vero tullaan poistamaan ja samoin asteikkomääritelmät asteettain kohoavasta tuloverosta. Nämä kaksi veroa ovatkin aivan päinvastaiset koko kapitalismin olemukselle. Kun liikanaisia liikevoittoja verotetaan, niin tuomitaan liikanaiset voitot epäoikeutetuiksi, kun taaskin yksityisomistuksen vääjäämätön laki sisältää sen, että jokainen on oikeutettu täydellisesti kaikkiin voittoihin, joita hän onnistuu saamaan. Ne ovat hänen yksityisomaisuuttaan. Jos liikanaiset voitot ovat epäoikeutettuja, niin ovat kaikki voitot epäoikeutettuja, ja epäoikeutettua on myöskin kaikenlainen yksityisomaisuus, kapitalismi palkkajärjestelmineen päivineen. Tämä ristiriita on poistettava ja sen vuoksi poistetaan liikanaisten voittojen vero.

Asteettain kohoava tulovero sisältää saman periaatteen. Tuloveroa yleensä voi kapitalismi kärsiä vain välttämättömänä pahana palvelijansa — hallituksen — kustannusten maksamiseksi. Mutta jos verotusprosentti kohoaa sitä mukaa kuin tulotkin kohoavat, niin edellyttää se, että suuriin tuloihin ei ole samaa oikeutta kuin pienempiin. Tämä on ristiriidassa kapitalismin periaatteiden kanssa ja siksi tullaan asteettain kohoavasta tuloverosta poistamaan kohoamisasteikko.

Näin tullut suuri vajaus verotustuloihin aijotaan täyttää verottamalla työväenluokkaa suorastaan. Tullaan asettamaan kulutusvero ruoka- ja vaatetavaroile kauppiasten myyntisumman muodossa. Se merkitsee sitä, että kauppiaat ja välittäjät maksavat sen mukaan veroa myymistään tavaroista, kuinka suuren summan arvosta määrättynä aikana kaupasta tavaroita on myyty. Tämmöinen on suunnitelma, mutta hallitusherroja on alkanut pelottaa, että jos ei "rakas kansa" suostuisikaan tällaiseen. Sitä kuitenkin tullaan koettamaan, ja nyt jo on alettu maan sanomalehdissä propagandatyöhön, jotta "isänmaallisuuden" ynnä muitten pyhien pomiloitten avulla saataisiin työväestö nielemään tämän sille sangen karvaan palan.

Työväenluokallehan kokonaisuudessaan on aivan sama, miten sitä verotetaan, sillä työväenluokkahan se on viime laskussa se, joka verot ja kaiken muunkin maksaa, mitä mailmassa on tai tapahtuu. Mutta koska työväenluokka ei tätä vielä tiedä, niin tulee se luonnollisesti vähän napisemaan, kun sen pitää maksaa veroa joka suupalasta, minkä syö, ja joka jauhosäkistä, minkä "taippereina" tai nenäliinoina käyttää.

"Suurta luottamusta" on suurpääoman piireissä herättänyt presidentti Hardingin uusi rahaministeri, Mellon. Hänen arvellaan olevan toiseksi rikkaimman miehen Yhdysvalloissa, ja sanotaan, että hänen kontrolloimansa korporationit omaavat yhteensä 2,000,000,000 dollarin pääoman. Ja luonnollistahan onkin että hän tulee käyttämään vaikutusvaltaansa "oikeaan" suuntaan.

Verotuksella, tullituloilla ja muilla hallituksen tuloilla ei kuitenkaan voida toivoa saada kokoon tuota 17,000,000,000 dollaria kahdessa ja puolessa vuodessa. Mutta mistä saada lisää? Siinä on suurin pulma. Viimeisimpänä keinona väikkyy luonnollisesti herrojen mielissä hallituksen luotto — lainat, mutta koko kapitalistinen luottojärjestelmä on kehittymässä pisteeseen, jossa mahdollisuutena on hirveä romahdus kapitalisteja kauhistuttavine seurauksineen. Kapitalismi on kulkemassa perikatoaan kohti niin huimaavaa vauhtia, että selvänäköiset kapitalistitkin sen jo ovat huomanneet ja yhtenä tämän perikadon jouduttajana on kapitalistinen luottojärjestelmä, joka voi särkyä milloin tahansa ja aiheuttaa sen, että koko tuotantokoneisto pysähtyy silmänräpäyksessä — ei lakkojen eikä muiden myllerrysten vaikutuksesta, vaan rahapääoman ja luoton puutteessa. Silloin tullaan tilanteeseen, jossa kapitalismi on kykenemätön tuottamaan välttämättömiä elintarpeita — ja se on myöskin kapitalismin loppu. — G.

ENGLANNIN HALLITUS PEUKALOIMAAN VENÄJÄN TIETOJA

Jo aikaisemmin olemme huomauttaneet kuinka viralliset kapitalistihallitukset harrastavat sivutoiminaan väärien tietojen levittämistä Venäjän oloista. Oikeastaan tämä on perin vanha juttu, joka taaskin on kertaantunut, sillä onhan kaikilla vielä tuoreessa muistissa Sissonin ja monen muun komitean loistavat ennätykset tällä alalla Venäjän vallankumouksen varhaisemmilta ajoilta. Mutta koska nuo vääristelyt ja peukaloimiset aina tämän tuosta herättävät myrskyjä vesilasissa ja kelpaavat valteiksi olletikin vielä sameilla vesillä oleville opportunistisille "työväenjohtajille", niin annettakoon seuraavassa yksityiskohtaisempi selostus eräästä aivan äskettäin sattuneesta tapauksesta.

Federated Press kertoo Englannista saamiensa tietojen perusteella tapauksesta seuraavaan tapaan:

"Epäsuorasti on Britannian hallitus lainannut apuaan virallisen soviettien äänenkannattajan, Pravdan, numerojen väärentämiseen. Nämä otteet painettiin Lontoossa ja niitä levittivät ulkomailla, m. m. Helsingissä, Britannian viralliset edustajat, tarkotuksella vahingoittaa bolshevikeja. Tämän hämmästyttävän paljastuksen tekee Lontoon Daily Herald helmikuun 28:n päivän numerossaan. Herald monistaa erään kysymyksessä olevan numeron otsikon ja samaten myöskin samaisen numeron takasivun alaosan, jossa, maan lakeja noudattaen, julkaistaan erään lontoolaisen painoliikkeen nimi ja osote. Koko tämä numero on hyvin likeisesti tehty jäljennös alkuperäisestä venäläisestä julkaisusta, mutta sisältää bolshevikivastaista propagandaa uutisiksi naamioituina.

"On merkille pantava tosiasia, että niin pian kuin nämä otteet läksivät painajien käsistä, ne vietiin erääseen salaiseen painotoimistoon Scotland Yardilla, missä tuo kielivä lontoolainen leima lehden takaosan alareunasta leikattiin pois," kertoilee Herald.

Edelleen sanoo samainen työväenlehti, että se tällä kertaa useiten syitten takia kieltäytyy antamasta asiasta yksityiskohtaisempaa selostusta mitä painotyön tehneen liikkeen nimeen ja osotteeseen tulee, mutta vakuuttaa, että kaikki nämä seikat voidaan tarpeen tullen näyttää toteen.

Sitten kysyy Herald: "Ketä on pidettävä vastuunalaisena työvoiman ja koneiston palkkaamiseen Britannian hallituksen departmentille palvelemaan valkoryssiä soviettihallitusta vastaan? Onko vastuunalaisena pidettävä ministeristöä, vaiko ulkoasiain sihteeriä. Me suosittelemme tätä asiaa Lloyd Georgen huomioon otettavaksi."

Herald vakuuttaa hankkimiensa tietojen perusteella, että kysymyksessä olevien väärennysten teolla oli valkoryssäemigranttien välitön kannatus ja että sitä tekemään palkatut miehet ja naiset olivat suoranaisessa yhteydessä erään venäläisen "lähetystön" ja "konsulaatin" kanssa, joka siihen aikaan väitti edustavansa Wrangelin hallitusta. "Kaikki kysymyksessäolevat ainekset," sanotaan Heraldin artikkelissa edelleen, "olivat yhteydessä "Venäjän Vapautuskomitean" kanssa ja ovat yhä edelleenkin mitä läheisimmässä suhteessa ja jokapäiväisessä yhteydessä hallituksen Scotland Yardilla olevan erikoistoimiston kanssa."

Tätä julkaisua painettiin Heraldin tietojen mukaan parin viikon aikana ja vain Wrangelin joukkojen tappioon joutuminen saattoi tämän bolshevikivastaisen propagandan häviämään. Herald kuitenkin vakuuttaa, että "jossakin ententevaltiossa painetaan yhä edelleenkin samanlaista valhekirjallisuutta, jota käytetään samalla tavalla bolshevikeja vastaan."

WIENIN KONGRESSI

Wienin kongressin historiallinen merkitys on takapajuinen ja jarruttava. Sen julistukset ovat teennäisiä ja välileviä. Historiallisten liikkeiden tulkinta ja selostelu sekotetaan hämäräsanaisiin verhoihin, joita voi tulkita mihin suuntaan hyvänsä. Yksi asia on kuitenkin selvä: K. I. tuomitaan. Tuomitsijat luulevat nujertavansa sen merkissä edistyvän historiallisen liikkeen ja osottavan vääräksi joitakin yhteiskunnallisia teorioita, mutta he eivät tahdo tehdä itselleen selväksi tämän tuomion tämänpäiväistä käytännöllistä merkitystä eikä sitä tosiasiaa, että juuri sinä kohden he asettuvat proletaarisen kumouksen vastustajiksi itse teossa, käytännössä.

Siitä syystä Wienin kongressi ei ansaitse kannatustamme. Työväenjoukot tuon kongressin valmistamisen aikoina tiesivät jo niiden herrojen luonteen, jotka Wieniin matkustivat. Ja siksi ne karkottuivat niistä. Kongressi edusti mitätöntä työläisjoukkoa. Melkeinpä hämmästyttävä on todeta, että varsinaisesti vain viisi maata on kongressissa edustettuna: Saksasta vähemmistöön jääneet riippumattomat, Englannista Labour Party, Ranskan vähemmistöä edustavat Longuet, Faurel, Mistral ja — Renaudel puolue. Kaksi viimemainittua muodostavat proletariaatis luokkapuolueen asianomaisissa maissa, kun taas Saksan Riippumaton Sos.-dem. puolue on hajoamassa täydellisesti merkityksettömäksi, eikä Ranskan vähemmistökään voi säästyä varmalta hajoamiselta. Loppujen lopuksi on Englannin L. P. voimakkaassa käymistilassa ja ennen pitkää tulee jakautumaan ainakin kolmeen eri ryhmään. Ja niistä vain mitättömin tulee seuraamaan Grimmin, Adlerin, Bauerin ja Hilferdingin tietä.

Tietysti esiintyy myös joukko nimiedustajia, jotka tuskin edustavat muuta kuin omaa itseään. Niinpä edustavat Jugoslavian lähettiläät (niiden joukossa Tapolowitsh ja Laptshewitsh) vain pieniä rippeitä puolueesta, jonka komunistit viime vaaleissa löivät hajalle. Keitä venäläiset menshevikit ja Poale (oikeisto) edustavat, on mahdoton tarkistaa. Nimiedustajiin voi lukea vielä saksalaiset Brünnerin ja Teplitzerin, koska voi olla aivan vakuutettu siitä, että, he jättävät toisen Internationalen vain siksi, että entente-ystävälliset ainekset ovat nykyään saaneet 'Internationalessa' yliotteen.

On olemassa myös luettelo niistä puolueista, jotka ensinnä otetaan uuteen "Internationaleen". Niinpä ensiksi kolme puoluetta Rumaniasta, jossa maan ainoa todellinen puolue on liittynyt K. Internationaleen. Sen jälkeen aivan tuntemattomat ja merkityksettömät Tshekko-Slovakian puolalaiset sosialidemokraatit ja Puolan saksalaiset sosialidemokraatit.

Jos arvioidaan jäsenmäärän mukaan on kai ensimäisenä Saksan Riippumaton puolue, jossa on noin 200,000 jäsentä. Itävaltalaisessa puolueessa oli 31 p. jouluk. 168,000 jäsentä. Kolmantena tulee Englannin L. P., yli 50,000; nelosena ranskalaiset, 50,000 ja sen jälkeen Sveitsi, vähän alle 50,000 jäsentä. Kaikkien muiden osaottavien ja ilmottautuneiden puolueiden voidaan arvioida käsittävän korkeintaan yhteensä 100,000, joten poliittisesti järjestyneiden työläisten luku, joiden nimessä — osittain epäoikeutetusti — Wienissä tullaan puhumaan ja päättämään, voidaan arvioida korkeintaan 600,000. Siis suunnilleen yhtäpaljon, kuin yksinään Saksan Yhtyneessä Kommunistipuolueessa. Ja valtavin osa tuosta 600,000 löytää ennen pitkää tien III Internationaleen. Osa tulee siirtymään takaisin Toiseen.

DEMOKRATIA JA SEN MERKITYS

Demokratialla on suuri merkitys työväenluokan taistelussa kapitalisteja vastaan vapautuksensa puolesta. Mutta demokratia ei lainkaan ole se raja, jonka yli ei ole astuttava, vaan on demokratia yksi pysähdyspaikka matkalla feodalismista kapitalismiin ja kapitalismista kommunismiin.

Demokratia merkitsee yhdenvertaisuutta. On ymmärrettävää kuinka suuri merkitys köyhälistön taistelulla yhdenvertaisuuden, yhdenvertaisuus-tunnuslauseen puolesta on — jos sen ymmärtää oikein luokkien hävittämisen merkityksessä. Mutta demokratia merkitsee vain muodollista yhdenvertaisuutta. Heti sen jälkeen kun on toteutettu kaikkien yhteiskunnan jäsenten yhdenvertaisuus, tuotantovälineiden omistukseen nähden, t. s. työn yhdenvertaisuus, työpalkan yhdenvertaisuus, nousee ihmiskunnan eteen eittämättömästi kysymys siitä, että mentäisiin eteenpäin muodollisesta yhdenvertaisuudesta tosiasialliseen, t. s. toteuttamaan sääntöä: "kukin kykyjensä mukaan, kullekin tarpeittensa mukaan." Minkä vaihekausien kautta, millaisten käytännöllisten toimenpiteitten kautta ihmiskunta tulee kulkemaan tuohon korkeimpaan päämäärään, sitä me emme tiedä emmekä voikaan tietää. Mutta on tärkeätä tehdä itselleen selväksi, miten äärettömän valheellinen on tavallinen porvarillinen ajatus, että sosialismi olisi jotain kuollutta, jähmettynyttä, kerta kaikkiaan määrättyä, silloin kun itse asiassa vasta sosialismista alkaa nopea, todellinen, todellisesti joukkomittakaavassa eteenpäin kulkeva liike kaikilla yhteiskunnallisilla ja yksityisen elämän aloilla, johon ottaa osaa väestön enemmistö ja sen jälkeen koko väestö.

Demokratia on valtiomuoto, yksi sen moninaisista muodoista. Sen mukaan se siis muodostaa itsessään kuten mikä valtio tahansa, järjestetyn, järjestelmällisen väkivallan käytön ihmisiin nähden. Tämä yhdeltä puolelta. Mutta toiselta puolelta se merkitsee muodollisen yhdenvertaisuuden tunnustamista kansalaisten kesken, kaikkien tasaista oikeutta valtion järjestämisen määräämiseen ja sen hallintaan. Ja tämä vuorostaan on yhteydessä sen kanssa, että demokratian kehityksen määrätyllä asteella on ensiksikin tiivistää vallankumouksellista luokkaa — köyhälistöä — kapitalismia vastaan antaen sille mahdollisuuden särkeä, rikkoa pirstoiksi pyyhkäistä maan päältä porvarillisen, vaikkapa tasavaltalaisporvarillisenkin valtiokoneiston, seisovan armeijan, poliisin, virkamiehistön, asettaa niiden tilalle enemmän demokraattinen, mutta yhä vielä valtiokoneisto, — — — — työläisjoukkojen muodossa, joka vähitellen muodostuu koko kansan osanotoksi miliisiin.

Tässä "paljous muuttuu laaduksi:" tällainen demokratian aste on yhteydessä porvarillisen yhteiskunnan puitteista ulosastumisen ja sen sosialistisen uudestajärjestämisen kanssa. Jos todellakin kaikki ovat osallisina valtion hallinnossa, niin ei kapitalismi enää voi pysyä pystyssä. Ja kapitalismin kehitys vuorostaan luo edellytykset sille, että todellakin "kaikki voivat ottaa osaa valtion hallintaan. Näihin edellytyksiin kuuluu yleinen luku- ja kirjoitustaito, jonka useimmat kehittyneimmät kapitalistiset maat ovat jo toteuttaneet ja sen jälkeen miljoonain työläisten "harjoittaminen ja kurinpitoon opettaminen" laajan, monimutkaisen yhteiskunnallisen koneiston, postin, rautateiden, suurten tehtaiden, suurkaupan, pankkitoiminnan y. m. avulla. — Lenin kirjassaan "Valtio ja vallankumous".

JUTUT ELINKUSTANNUSTEN LASKEMISESTA VIRHEELLISIÄ

Puolisen vuoden ajan on ollut muodissa puhua elinkustannusten halpumisesta. Siitä näkee kaikissa porvarillisissa julkaisuissa ja se on perustana kaikkien nykyaikaisten palkkariitaisuuksien käsittelyssä. Vähitellen alkaa tässäkin suhteessa totuus tulla ilmoille. Viimeksi tulleet tiedot kertovat Buttessa, Mont., toimeenpannusta tilastollisesta tutkimimuksesta tässä suhteessa. Siellä näet, kuten muuallakin, on työläisten palkkoja laskettu sillä perusteella, että "elinkustannukset ovat laskeneet". Tilastot maalisk. 20:nnelta päivältä osottavat kuitenkin, että Buttessa elinkustannukset laskemisen sijasta todellisuudessa ovatkin kohonneet 38 pros. siitä päivästä lukien kun viimeinen palkkatariffi siellä määriteltiin.

Muutenkin on pantava huomattava ilmiö merkille olosuhteista kaikkialla, nim. se, että vaikkakin markkinahinnat tammi- ja helmik. kuluessa olivat viime vuotisiin hintoihin nähden melkoista alemmalla tasolla, niin nykyään on useimmilla aloilla huomattavissa yleinen hintojen kohoaminen. Jokainen perheen äiti voi sen huomata mennessään ostamaan ruokatarpeita i'man että siitä tarvitsee yksityiskohtaisesti selostusta antaa.

Toverittaren kymmenvuotisjulkaisu on valmis. Kiiruhtakaa tilaamaan sitä, ennenkuin loppuvat kesken. Hinta 60 senttiä kappale.

JUTUN JATKOA

Kiittämättömyys maailman palkka

Ranskan sanomalehdet pitävät melua siitä, mitenkä Ranskan suuret keksijät ja uran uurtajat pakotetaan unohduksessa ja kurjuudessa elämään sen jälkeen kuin heidän keksintönsä on otettu yhteiskunnan palvelukseen. Niinpä kuulemma on radiumin keksijällä, Madame Curiellä, nykyään tuskin kylliksi varoja kuuluisaan laitokseensa yhden apulaisen palkkaamiseen.

Mainehikas lääkäri Infroit, viimeinen x säteitten uhri, kuoli äskettäin sellaisessa köyhyydessä, että kunnan oli huolehdittava hänen hautauksestaan. Tunnetun tiedemiehen, Branlyn, laboratorio kuulemma lahoo kannatuksen puutteesta. Ja Ranskan ensimäinen naislääkäri, Madame Madelaine Bres, on juuri löydetty äärimmäisessä kurjuudessa elävänä sokeana 82 vuotiaana mummona. — Suurten keksijäin ja uranuurtajain historia kertaantuu. Ne ovat näet tavallisesti huonoja liikemiehiä Marconia ja Edisonia lukuun ottamatta.

S. S. JÄRJESTÖ

Karjalan painokonerahasto

"Karjalan Komitean Tiedonanto."

Karjalan Työkansan Kommuunin painokonerahastoon on tähän mennessä Karjalan Komitean välityksellä tilitetty seuraavasti:

LEHICH, MONT. I. W. W. ja asialle myötätuntoiset, iltaman kautta	$30.00
BIWABIC, MINN. Työväenyhdistys	$15.00
SEATTLE, WASH. Finnish Workers Club ja S. S. Osasto, yht. komitea	13.29
MAPLE RIDGE. Työväenyhdistys, Rock. Mich.	25.00
MT. IRON, MINN. Työväenyhdistys	66.12
FITCHBURG, MASS. Finnish Working People Educational League	63.13
	63.13
Yhteensä	$242.54

Hyvällä alulla on jo siis Karjalan työläisten painokonerahaston keräys. Meille on myös ilmoitettu, että S. S. Järjestön toimesta alkaa s.s. osastojen keskuudessa huhtikuulla yleinen keräys painokonerahastoon. S. S. Järjestön keräys toimitetaan S. S. Järjestöjen orgaanien kautta ja antaa S. S. Jn toimeenpanevakomitea siitä osastoille virallisen tiedon. Mahdollisimman hyviä tuloksia toivotaan Jatkuvaa tuloksellista toimintaa odotetaan myös I. W. W:n ja i. w. w:läisten ja s. s. osastolaisten yhteisistä ponnistuksista. Myös yksityiset toverit ja ryhmät voivat avustaa painokonerahastoa ja koneen pikaista hankkimista, lähettämällä lahjoituksiaan "Painokonerahastoon" Karjalan Komitealle, Box 553, Superior, Wisc.

Karjalan työtätekevä kansa tarvitsee kipeästi omaa painokonetta. Tehkäämme kaikki Amerikan suomalaiset työläset parhaamme, jotta saamme sen yhteisponnistuksillamme hankituksi.

Superior, Wisc., maalisk. 21 p. 1921.

Toveritervehdyksin
Yrjö Halonen
Karjalan Komitea
Siht.

Vasemmistolaisille oma lehti Itään

S. S. J. Toimeenpanevan komitean julistus itäläisten lehtihankkeen johdosta.

Ruokottoman ryöväyksen kautta Raivaajan vuosikokouksessa jäi Raivaaja idän noskelaisten käsiin. Heitä vastaan on nostettu oikeusjutttu, joka tulee aikanaan ratkaisemaan, kenelle jää kontrolli Raivaajassa. Mutta oikeusjuttu voi venyä kuukausia ehkä kauemmankin ja tällä välillä voivat noskelaiset harjoittaa iljettävää hajotustyötään. Vasemmistolaisilla ei ole lehteä idässä. Superiorissa ilmestyvä "Työmies" hyvin levitettynä idässä voi poistaa tätä puutetta, mutta vain osittain. Itäläiset eivät voi pitemmän päälle tulla toimeen "Työmiehen" avulla.

Näin ovat lukuisat toverit ja Raivaajan vuosikokouksessa olleet vasemmistolaiset osastojen edustajat selittäneet meille ja esittäneet vaatimuksen vasemmistolaisten oman lehden perustamisesta itään. Hyvin oivaltaen idän toverien lehtitarpeen, mutta samalla käsittäen sen mahdollisuuden, että lähemmässä tulevaisuudessa saadaan Raivaaja takaisin sen oikeiden omistajien käsiin, kuin myöskin sen, että uuden lehden perustaminen vaatii tuntuvasti varoja, emme voi ilman muuta ruveta lehteä perustamaan. Katsomme välttämättömäksi antaa järjestömme osastoille ja niiden jäsenille tilaisuuden lausua lehden perustamisesta mielipiteensä ja vasta sen jälkeen ryhtyä varsinaisiin perustamispuuhiin, jos riittävän suuri määrä osastoja asettuu tinkimättömästi uuden lehden perustamisen taakse. Tätä kysymystä on osastojen ja yksityisten toverien huolellisesti harkittava. Edistääksemme sitä, lausumme omasta puolestamme seuraavaan:

Jos Raivaajalaiset nosket onnistuvat ryöväyshankkeissaan, kuten he ilkkuen ovat kehuneet, että heidän takanaan ovat oikeuslaitokset samoin kuin Fitchburgin viranomaiset, kin, niin uuden lehden perustaminen on kiertämätön välttämättömyys. Sa moin on asianlaita, jos noskelaiset onnistuvat pitkittämään oikeusjuttua pitempiä aikoja. Kun ottaa huomioon sen, että he itseasiassa ovat kapitalistien apureja, vaikka yrittävät sitä kieräillen idän työläisiltä pettää, sekä myös sen, että he ovat jo aikaisemmalla toiminnallaan osottaneet olevansa erittäin läheisissä suhteissa niin idän viranomaisten kuin kapitalistienkin kanssa, niin odottamatonta ei olisi, vaikkapa he saisivatkin koko kapitalistisen koneiston avukseen tässä asiassa ja siten saisivat vahvistettua sen ryöväyksensä, jonka he alottivat Raivaajan vuosikokouksessa. Tälkä varalta on ehdottomasti valmistauduttava. Mutta toiselta puolen on otettava huomioon myös sekin mahdollisuus, että noskelaiset oikeusjutussa häviävät ja siten jää Raivaaja osakkeenomistajien enemmistön käsiin. Näitä mahdollisuuksia harkitessa osottautuu mielestämme parhaaksi menettelytavaksi se, että ryhdymme kaiken varalta uuden lehden perustamispuuhiin.

Uutta lehteä suunnitellessa ja ottaessamme huomioomme edellä esitetyt mahdollisuudet, on mielestämme puuhaan ryhdyttävä siten, että uuden lehden, jos se päätetään perustaa ja ehditään perustamaan ennenkuin ratkaisu Raivaajaa koskevassa oikeusjutussa on saatu, voimme yhdistää Raivaajaan, jos se oikeustaistelun kautta saadaan käsiimme. Sen vuoksi on uuden lehden perustaminen suunniteltava siten, että se perustetaan esim New Yorkiin, painatetaan muiden kirjapainoissa ja siten vältytään oman kirjapainon hankkimisesta. Vasta tuonnempana voi tulla kysymykseen oman kirjapainon hankkiminen. Tällöin ei lehden perustaminen vallan suunnattomia varoja kysy ja se voidaan osastojemme nykyisellääkin ollen suorittaa.

Edellisen lisäksi on huomioon otettava se, että uuden lehden perustamiseen ei ole ryhdyttävä, jollei se saa kaikkien järjestömme kannalla olevien itäläisten jakamatonta kannatusta niin aineellisesti kuin siveellisestikin. Tilanne idässä on kyllä sellainen, että se johtaa kaikki meikäläiset pakostakin kannattamaan uuden lehden perustamista ja sitä aineellisesti avustamaan, sillä eivät he saa ääntään kuuluville idässä muutoin kuin Työmiehen kautta. Eivät edes maksulliset ilmoituksetkaan kelpaa Raivaajaan, puhumattakaan palkkakuntauutisista ja muista sellaisista. Mutta tämä täytyy jokaisen osaston omasta puolestaan riittävän selvästi ilmaista ja päättää sen mukaisesti suhtautua lehden perustamishommaan.

Kun osastot ja yksityiset toverit keskustelujen kautta pääsevät näistä seikoista selville ja suhteensa lehden perustamiseen selvästi ratkaisevat, täytyy kutsua uuden lehden perustava kokous, johon osastojen joko alueittain tai osastottain samoin kuin yksityisten toverienkin on mahdollisimman runsaasti otettava osaa.

Näitten syitten perusteella olemme päättäneet esittää oman lehden perustamisen itäläisille osastojen ja yksityisten toverien keskusteltavaksi. Jokaisen osaston, varsinkin idässä, on otettava asia heti keskusteltavaksi ja vastattava seuraaviin kysymyksiin:

1:ksi. Kannattavatko he vasemmistolaisten oman lehden perustamista itään?

2ksi. Jos he lehden perustamista kannattavat, sitoutuvatko he antamaan perustettavalle lehdelle kaiken aineellisen ja siveellisen kannatuksensa?

3ksi. Kannattavatko he uuden lehden perustavan kokouksen pitämistä ja ottavatko he tavalla tai toisella kokoukseen osaa?

Vastaukset on lähetettävä järjestön keskusvirastoon tulevan **huhtikuun 16 päivään** mennessä. Jos vastaukset ovat kysymyksiin myönteiset kutsumme mahdollisimman pikaisesti lehden perustavan kokouksen ja ilmoitamme siitä heti osastoille, että ne voivat valita edustajansa kokoukseen sekä evästää heidät.

Mutta tällä välillä itäläisten toverien on mitä suurimmalla uutteruudella levitettävä "Työmiesta". Hankikaa "Työmiehelle" tilauksia ja levittäkää sen yksityisnumeroita. Tämän kautta tänä väliaikana voitte idän toverit taistella noskelaisten valheita vastaan ja saatte sitä hengen ravintoa, jota luokkataistelijat alati tarvitsevat.

Toverillisesti,
S. S. JÄRJESTÖN TOIMEENPANEVA KOMITEA
Katta Henry Askeli
S. S. Jn Sihteeri.

Karjalan avustaminen

Viimeisessä S. S. Järjeston edustajakokouksessa päätettiin yksimielisesti ryhtyä avustamaan Karjalan Työkom-